

9027

1774.9

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI

AN

VENDITO NVLLITER
PIGNORE A CREDITORE
DEBITVM SIT EXTINGTVM.

QVAM
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESS. PVBL. ORD. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITER. DVISVURGENS.
SOCIO.

IN AVDITORIO JVRIDICO

DIE IX APRIL. ANNO MDCCCLXXIIII.

DEFENDET

CAROLVS GOTTFRIED FIEDLERVS
ZSCHOPAV.

LIPSI AE

EX OFFICINA BÜSCHELIA.

AN
PIGNORE NVLLITER VENDITO
A CREDITORE
DEBITVM SIT EXTINGTVM.

---

§. I.

Est ea pignorum ratio, vt securus de credito suo reddatur creditor, ni principale debitum soluat debitor, cujus causa jus pignoris constitutum est. Exerit se illa securitas inaxime in hoc, vt, debitore non soluente, creditor pignus vendat iusto pretio, atque ex hoc suum consequatur. Sed in illa pignorum venditione varia obseruanda, quae neglecta, creditori

) (2

nocu-

nocumento esse possunt. Quanquam enim creditor, si de vendendo pignore debito non soluto, pactus sit debitor cum credito e, pignus vendere impune potest, dummodo iusto pretio fiat venditio; tamen non aequè licebit pro arbitrio vendere, si vel pactus non sit creditor cum debitore, vel pactus quidem, at in eum modum, ne vendat rem oppignoratam creditor. Si enim nihil pactus sit creditor cum debitore, antiqua de denunciatione silent jura, atque absque dubio creditori vendere licuit post contractam moram, nisi statuamus denunciationem fuisse necessariam, quod ex auctoritate Rescripti ALEXANDRI in *L. 4. C. de distr. pignor.* conjiciendum. At vero IUSTINIANVS in *L. 3. §. 1. C. de jur. domin. impetr.* sanctione constituit: *Si nulla pactio intercesserit, licentia dabitur foeneratori ex denunciatione vel ex sententia judiciali post biennium ex quo attestatio missa, vel sententia prolata est numerandum, eam vendere.* Denuncianda ergo debitori venditio, eaque facta post biennium dein venditio permessa. At si pactum adjectum, ne venditio fiat: teste VLPIANO in *L. 4. ff. de pignor. action.* trina denunciatione facta, recte vendi poterat a creditore.

§. II.

Quid si ergo creditor, quod moram contraxerat debitor in reluendo pignore, neglecta denunciatione lege praescripta, pignus vendat, *an nulla sit venditio.* Et plerisque negandum videtur, imo adfirmant creditorem actione pignoratitia conveniendum. Ita sane judicasse videtur. Imp. ALEXANDER in *cit. L. 4. C. de distract. pignor.* Rescripsit: *Creditor hypothecas siue pignus cum proscrit, notum debitori facere & sibi bona fide rem gerere, & quando licet, testato dicere debet. Si quid itaque per fraudem in pignore villae venditae, commissum probare potes; ut inferatur actio, quae eo nomine competit, adi eum, cujus de ea re notio est, & consentit*

tit GORDIANVS in L. 7. C. eodem. Rescribit: *Si cessante solutione creditor non reluctantante lege contractus, ea quae sibi pignori nexa erant, distraxit: reuocari venditionem iniqum est: cum si quid in ea re fraudulenter fecerit: non emtor a te, sed creditor conueniendus sit.*

Videtur vero ab GORDIANO dissentire ALEXANDER Imperator in L. 1. C. *Si vendit. pignor. agat.* GORDIANVS enim emtorem pignoris conveniri posse expresse negat, cum contra ALEXANDER eundem conveniri posse adfirmat. Ita enim rescripsit: *Praeses Provinciae aditus, si fuerit probatum, tuum creditorem, cui jus distrahendi pignora fuit, dolo malo fundum vendidisse: quanti tua interest, restituere tibi eundem creditorem jubebit. Quod si de bonis creditoris condemnati solui pecunia non potuerit, & probatum fuerit, emtorem mala fide emisse: offerente te pecuniam cum usuris, quanti fundus venit, restituere tibi fundum cum fructibus malae fidei emtorem jubebit.* Sed salua res est, nam GORDIANVS negat in regula emtorem conueniri posse, sed ALEXANDER exceptionem adfert, videlicet si fraudis dolique, qui bonae fidei contractui obest, particeps emtor fuerit, conueniri posse, at saltem in subsidium, si suum id quod interest, a creditore habere nequeat.

§. III.

At alia adest difficultas, quae communem premit opinionem. Adfirmant communiter, si post contractam moram, licet omiſsa sit denunciatio, creditor rem pignoratam vendat, reuocari non posse: sed ad interesse tantum agendum. Sed I) ALEXANDER in allegata L. 1. C. *de vendit. pign. agat.* non in universum adfirmat, sed de eo creditore, cui jus distrahendi pignora fuit. Iam cum lex creditorem obliget, ut mora contracta denunciaret debitori, nec velit vendi ante denunciationem, recte adfirmabitur creditori distrahendi jus non competere,

) (3

hinc

hinc nec eundem ad interesse conveniendum, sed potius nul-
 lam esse venditionem. Nec aliud statuit GORDIANVS in cit.
L. 7. C. de distr. pign. Nam conueniri vult creditorem a laeso
 debitore vendito pignore, si creditor pignus vendidit, *non re-*
uctante lege contractus. Quid ergo: si conuentum sit, ne pi-
 gnus vendatur, atque trinam omiserit creditor denunciationem
 & pignus venditum sit, factum est reluctante lege contractus,
 pacta enim dant contractui legem: magis dici poterit, nullam
 tunc fore venditionem. Sed ipsam rem clarius exponit ipsemet
 Imp. GORDIANVS in *L. 4. C. si vendit. pign. agat.* Rescribit: *Cum*
contra bonam fidem venditionem obligatae possessionis a creditore sa-
ctam alleges, non observatis, quae in distrahendis pignoribus celebra-
ri consueuerunt (intelligas denunciations) adito praeside provin-
ciae experiri actione competenti non tantum aduersus CREDITOREM,
verum etiam aduersus POSSESSOREM, si fraudem eum participasse
cum creditore docere potuerit, ut reuocatis, quae mala fide gesta con-
sistit & fructuum ratio & damni quod irrogatum apparuerit, ha-
beri possit.

§. IV.

Si ergo non observatis, quae in distrahendis pignoribus
 celebrari consueuerunt, reuocari possunt, quae mala fide gesta
 sunt cum fructibus & damnis datis, venditio tantum subsistit, si
 de vendendo pignore conuentio adiecta & fraudulenter pi-
 gnus venditum est. Et in tantum vera est communis opinio.
 At quas in genere allegant pro ea tuenda leges, haud probant
 illud, quod ex iis probandum foret, imo magis contrarium ad-
 firmant. Sed alia venit causa, videlicet, si creditor rem ven-
 dat ante contractam moram, verum venditio recte facta sit, ut
 valeat, an vero & in hoc casu ad interesse agendum sit.

§. V.

§. V.

Rectissime adfirmant in hac proposita specie venditionem nullam esse. Adest naturalis ratio ex negotii qualitate deprompta. Omne enim pignus in securitatem creditoris tantum datur, ut scilicet ex eo suum consequatur, ni debitor soluat. Effectus itaque pignoris pendet ab eo, quod debitor debitum non soluat, sed in mora versetur. Ante ergo quam debitor moram non soluendo contraxit, nec effectus pignoris esse poterit, quippe datum ideo, ut non solvente debitore exinde suum habeat creditor. Cum itaque alienandi jure adhuc destituatur creditor, nulla erit venditio, & recte pignus a debitore vindicari poterit. Rescripsit in hanc opinionem GORDIANVS in *L. 8. C. de distr. pign.* *Si priusquam distraheretur pignorata possessio, pecuniam creditori obtulisti, eoque non accipiente facta contestatione eam deposuisti, & hodie quoque in eadem causa permanet, pignoris DISTRACTIO NON VALET.* Quod si priusquam offerres, legem venditionis exercuit: quod jure subsistit, revocari non debet.

§. VI.

Iam his praemissis propositae quaestionis facillima est decisio: *An, si venditum nulliter sit pignus a creditore, debitum sit expunctum.* Si recte pignus venditum a creditore, debitum omnino expunctum, si suum consecutus sit creditor, sin minus obligatus manebit debitor autore PAVLO in *L. 9. ff. de distr. pign.* At vero, si nulla sit venditio videndum, vtrum forsan ratam eam postea habeat debitor, & tunc expunctum erit debitum, si suum consecutus sit creditor. At si a debitore revocetur res vendita pignorata, non omnino liberabitur debitor. Nam videndum tunc est, an forsitan creditor nihilominus ex pretio venditionis suum creditum obtinuerit, quod fieri potuisset, si
suo

suo periculo emerit tertius possessor: & expunctum videri posset debitum. Contra si creditori satisfactum non sit atque vendita res vindicerur, quod nulla fuerat venditio, cum pretium restituendum sit emtori a creditore, expunctum non videbitur debitum, neque prius liberabitur, nisi soluto debito. Neque mirum. Pignus enim accessorium tantum jus tribuit. Et licet per alienationem illam forsan jure pignoris cadat creditor, tamen non aequè creditum amittet, quippe accessorio corruente, ipsum tamen principale negotium adhuc subsistet.

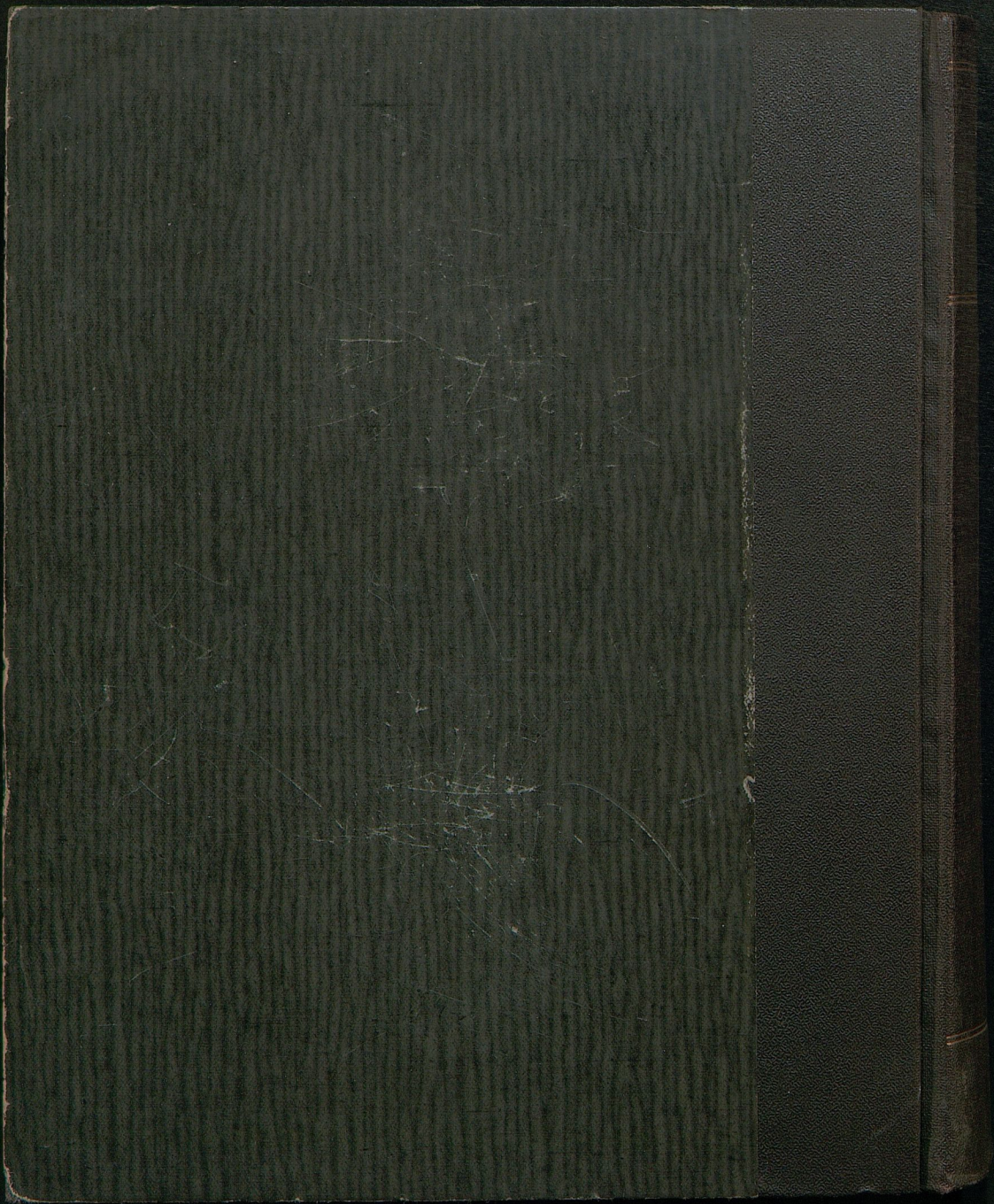
VD
18

ULB Halle
002 689 030

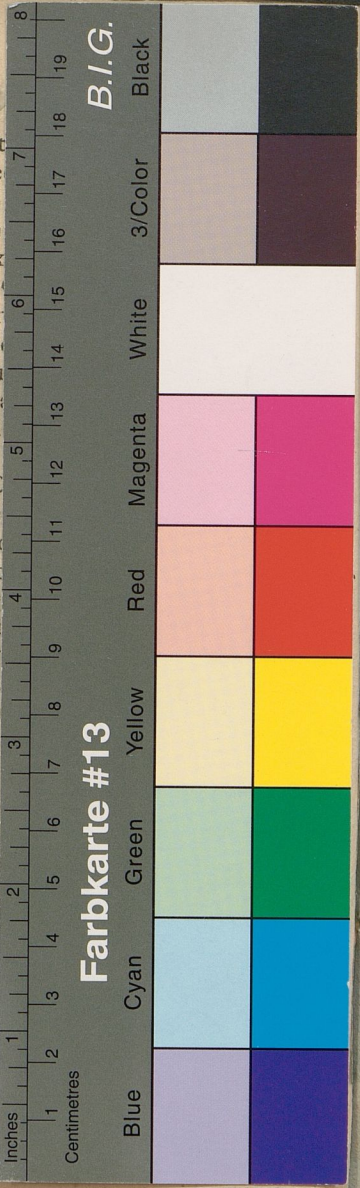
3

B.I.G.

Farbkarte #13

9027

1740

QVAESTIO
IVRIS CONTROVERSI

AN

VENDITO NVLLITER
PIGNORE A CREDITORE
DEBITVM SIT EXTINGTVM.

QVAM

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS GRATIA
PRAESIDE

D. CHRISTIANO HENR. BREVNING
PROFESS. PVBL. ORD. IVR. NAT. ET GENT.
ET SOCIETAT. LITER. DVISVURGENS.
SOCIO.

IN AVDITORIO JVRIDICO

DIE IX APRIL. ANNO MDCCCLXXXIII.

DEFENDET

CAROLVS GOTTFRIED FIEDLERVS
ZSCHOPAV.

LIPSIAE

EX OFFICINA BÜSCHELIA.